

Na de onderbreking wegens de moesson kwamen we terug in September

Eerst was er de geplande Nepalreis met een tiental sponsors. Een heerlijke trektocht door de transhimalaya in het voormalig Mustang koninkrijk. Ook hier is het voormalig koninklijk paleis zwaar beschadigd en niet meer toegankelijk. De ex-koning verblijft in Kathmandu., jammer. Een heerlijk gezelschap trouwens, deels oudgedienden en een aantal nieuwe. Na de trekking bezochten we ook het heropgebouwd Siling dorp, maakten we de officiële opening van de nieuwbouw in de Chinnebas middelbare school mee en bezochten ook de dovenschool cum internaat in Putali Bazar, Syangja. Meer nieuws hierover verderop.

Helaas had hier een verslag moeten komen van onze vaste verslaggeefster Rita, maar ze is nu in Gambia voor ook een ander project. U hebt het tegoe in onze volgende nieuwsbrief. Let wel: die wordt enkel verstuurd naar de door ons gekende e-mailadressen of op de website. (Foto: aan deze waterval stortte zonet een vliegtuig neer met 23 doden).

Naadloos aansluitend met het vertrek van de groep kwam dokter Jan, in pensioen zowaar, alweer voor zijn 2de tournee dit jaar. Er kwam ook een zogezegde ingenieur uit Brugge mee maar die hield het al rap voor bekeken en ging dan maar para-gliding. Siling wacht nog steeds op 'hun' ingenieur en de Chitre-school ontving €500 aan elektriciteitsmateriaal die daar nu enkel stof aantrekt. Enfin, met bijeengeraapte dieselvoorraden konden we toch weer de bergen in om ver afgelegen dorpen aan te doen. Nog steeds grotendeels tijdelijke tentenkampjes, er is niet veel veranderd. Beneden in de vallei staan reusachtige tenten van de wereld voedsel organisatie (WFP) met aan de overkant van de weg tientallen tractoren zonder diesel. Terwijl de winter er nu snel aankomt. Frustrerend op zijn minst. Voor de bewoners allicht vele malen erger. En zo zijn we bij Dr. Jan's tweede verslag aangekomen:

Nepal, tweede medische missie na de aardbeving

In september ben ik terug in Nepal voor 5 weken. Wegens de problemen met de brandstof voorvoorrading moest ik naar Pokhara vliegen, dus van Kathmandu en de gevolgen van de aardbeving heb ik niet veel gemerkt. Op 1-10 ben ik dan op één dag, met twee dragers, en een zware last medicatie en tandartsgerief naar Chitre vertrokken.

Op 2-10 om 8u 's morgens dienden zich al de eerste patiënten aan. Op twaalf dagen tijd heb ik er, ondanks de herhaalde stroomstoringen en problemen met de installatie toch een behoorlijk aantal patiënten van hun tand- en ander medisch leed kunnen verlossen.

Ondertussen een berichtje gekregen dat de generator, ons door Honda Belgium geschonken, met veel krachttoeren bij ons hoofdkwartier in Pokhara was gearriveerd.

Terug in Pokhara, de nodige inkopen gaan doen, materiaal voorbereiden voor de medische kampen en kennismaking met Freek, een technisch ingenieur die zich veelbelovend aanmeldde.

Ondanks de aanhoudende brandstofproblemen, zijn we er toch in geslaagd een aantal dorpen in het aardbevingsgebied te voorzien van medische en tandheelkundige verzorging. In Siling, waar we al tijdelijke huisjes hielpen bouwen bleven we twee dagen en ook Pokhara deden we aan. Maar vooral in Laprak hebben we er een grote missie opgezet. De mensen herinnerden zich nog onze vorige missie en waren zeer verheugd dat we er terug waren. De gevolgen van de aardbeving zijn er nog zeer goed te zien; de huisjes zijn hier en daar wel al terug opgebouwd met wat er nog restte, en dus zijn ze zeker niet bestand tegen een volgende schok. Elektriciteit is ook een groot probleem, maar dank zij de Honda generator konden we toch goed werk leveren.

Terug in Pokhara hebben we nog een paar missies gedaan o.a. in een ouderlingenhoeve voor verlaten oudjes, in een sloppenwijk en in een tehuis voor verlaten jongens.

Ondanks de gebrekkige en dure transportproblemen hebben we toch teug een goed werk geleverd. En ondanks al die miserie van koken op hout, geen vervoer, geen aanvoer van medicatie en dan blijven die mensen opgeruimd en goedlachs. We zouden er een voorbeeld kunnen aan nemen hier in het westen, waar mensen zeuren als ze ergens te lang moeten wachten, als de post wat vertraging heeft, als de file te lang is....

Al bij al blijven het druppels in een oceaan van bergen, maar wie niets doet... Dr. J. Dryhoel

Zoals Dr. Jan net vertelde zijn we wegens dieselgebrek meer rond ons hoofdkwartier in Pokhara moeten zoeken waar we kunnen helpen. Echter ook hier blijkt de vraag hoog en moesten we al vlug selecteren. We begonnen alvast met het opzetten van een medisch kamp op in onze tuin en konden al onze burens op een gratis check-up inviteren. Heel lang geleden zorgden we trouwens voor een waterleiding voor dit arme buurtgedeelte.

Jarenlange sponsors herinneren zich wellicht ook nog ons schooltje dat we aan de rand van een sloppenwijk bouwden in Sarangkot naast Pokhara stad. Het schooltje stelt het prima maar de sloppenwijkbewoners kunnen zich amper medische en tandverzorging permitteren. Ook hier verbleven we een dag. Vervolgens trokken we naar de Sahara Club (what's in a name?) een opvangtehuis voor jongens die er ook doorgedreven voetbaltraining krijgen (ook hier dromen ze van een internationale carrière als ontsnapping) en daarvoor een feilloos tandengebit moeten hebben. Daar vlakbij spendeerden we ook een dag in een rusthuis voor achtergelaten verweesde en/of arme oudjes.

En onze reguliere werking en 'oude' projecten dan?

Uiteraard was het niet de bedoeling om onze langlopende 'oude' projecten te verwaarlozen -althoewel we hier en daar probleempjes en verlanglijstjes toch plots als luxe-problemen gingen aanschouwen, werkten we verder gewoon door.

Eerst maakten we nog een schooltournee met Barbara Porter. Zij werkt aan de Universiteit van Edinburgh in Scotland en is verantwoordelijke voor de uitzending van leraars naar scholen verspreid over de Himalaya's. Hun HELP NGO stuurt al jaren lang leraars naar onze scholen. Zo bezochten we 4 scholen in 3 dagen tijd.

Niettegenstaande het duur vervoer bleek het een nuttige uitstap. In onze eerste school in Chitre, haar eerste bezoek hier, werd ze hartelijk ontvangen en na de uitdeling van nieuw schoolmateriaal en een mijn zelfgemaakte frame voor afvalverbranding hielden we een schoolvergadering. Aangezien de voertaal Nepalees was leerde Barbara er de kinderen dan maar een Engels liedje aan. Let ook op onze nieuwe unisex uniformen. Trouwens, op dit moment is er ook al een Zweeds leraar voor een maand hier geweest, samen met Georges Cappelle, een gepensioneerd en gepassioneerde leraar uit Torhout die hier nu drie maanden met aangepast lesmateriaal nieuwe lesmethodieken aan onze leraressen aanleert. Dit is mede mogelijk dankzij een toelage van de Provincie West-Vlaanderen. Voor duurzame aanwending van de aankopen gaan we een educatieve koffer maken waarmee dit materiaal incl. beamer en laptop ook aan andere scholen kan uitgeleend worden.

De dag erop bezochten we de Phalate school vlakbij waar we ook al leraars naartoe sturen en een nieuwe laptop beloofden, aangezien de oude door blikseminslag stuk was. Weer een uurtje verder naar beneden hadden we een afspraak met het bestuur van de grote middelbare school in Sikkha school, die we in de burgeroorlog hielpen herbouwen en er we een computerklas installeerden. Deze goed uitgebouwde school met bibliotheek vol aartsmoeilijke Engelse boeken (Barbara attendeerde mij erop dat er voor kinderen niets toepasselijk was) kan best wat leraars gebruiken, daartoe diende dit evaluatiebezoek. Intussen is er nu al een Amerikaan voor 2 maanden geweest en dit was meteen een goede start voor meer. Scholen bouwen is immers maar een opstap naar veel belangrijker kwaliteitsonderwijs.

Na nog twee uur stappen kwamen we vervolgens op de 'reguliere' weg (lees zand en grindweg) en stond onze jeep en fixer Narayan Pun te wachten waarmee we naar een klein basisschooltje in Sudari, Dhoban VDC verderop reden. Die dreigt weggespoeld te worden door de rivier na een grote landverschuiving tengevolge van de aardbeving. Hier maakten we een plan om de school aan de overkant van de vallei en hoger op te herbouwen. (Foto: gebouwtje linksbovenaan aan de nieuwe afgrond van de opgeschoven rivier)

Hoe staat het verder met de middelbare school in Chinnebas.

Ook hier vorderen, met weliswaar een onderbreking door de aardbeving, de bouwwerken gestaag voort. Net voor de 'Nepalquake' hadden we een delegatie van de Kerun vereniging en de schepen Paul Hermans van Grimbergen hier op bezoek met een uitbundig feest als verwelkoming en in oktober volgde dan de officiële opening van het nieuwe hoofdgebouw in bijzijn van onze sponsorgroep met zowaar een nog groter feest. Ook een heuse toegangspoort werd intussen gebouwd zodat de school nu volledig omheind is. Een voorbeeldproject zowaar, maar aardbevingsbestendigingswerken dringen zich nu toch ook hier op.

Verleden jaar was Barbara van de Help NGO uit de U.K. hier al op bezoek geweest en begin januari zijn hier de eerste vrijwilligers, een Engels koppel Heather & Andy gekomen die 3 maanden bij een lokale familie verbleven en er een volgens hun zeggen prachtige tijd beleefden. De school krijgt zo eindelijk ook broodnodige inhoudelijke steun en we ook nog educatief materiaal en computers aanleveren.

Na de intussen eindelijk opgehouden grensblokkade is men nu bezig met de afbraak van de laatste oude klassen en kunnen we het finaal stuk afwerken. Bijkomend moeten wel het eerste gebouwtje voor de kleuters en een drietal andere klassen extra beveiligd worden zodat het dak niet kan instorten wij een volgende aardbeving; Nog heel wat werk aan de winkel dus.

In april 2016 gaan we alweer met een delegatie van de Kerun vereniging er een kijkje gaan nemen om de verdere stappen te bespreken. Hier volgt dan hun verhaal:

KERUN SCHOOL PROJECTS NEPAL

Na tien jaar werking, vanuit onze kernen in Grimbergen en Tielt-Winge, die resulteerde in de bouw van een dorpsschool in de heuvels van Solo-Kumbu zochten we een stabiele partner om de resterende fondsen over te dragen.

Wetende dat vzw Himalayan projects vzw zeer behoorlijk werk leverde in ons geliefde Nepal leek niets in de weg te staan voor een samenwerking. De dorpsschool van Chinnebas (Syangi-district) stond op de wachtlijst voor een upgrade. Zowel materieel en (infra-)structureel. Meer leerjaren, meer klassen. In 2010 gingen we voor het eerst op werkbezoek en drie jaar later is al heel wat ruwbouw klaar. We konden onze ogen niet geloven en bevestigden onze samenwerking met de vzw Himalayan Projects.

De aardbeving van lente 2015 zet echter alles op losse schroeven. Budgetten kregen andere (tijdelijke) bestemmingen. Noodhulp was even prioritair aan de orde. Himalayan Projects vzw was vanaf dag één ter plaatse met daadwerkelijke en efficiënte hulp.

Bij een bezoek in het najaar van 2015 bleek dat de regio waar de school zich bevind minder geschonden is en na het leveren van vooral dakplaten voor beschadigde huizen van de armsten, de verdere uitbouw van Chinnebas Secondary school weer verder kon. De afwerking van de nieuwbouw wordt voltooid en de vernieuwbouw van de bouwvallige klassen kan aangevat worden.

Voor de afwerking van een gemeenschapshuis voor vrouwen in de buurt en de bouw van een nieuw gemeenschapshuis in Aggridada, een gehucht van Chinnebas, kunnen wij een bijdrage leveren. Het eerste is zogoed als afgewerkt en de ruwbouw van de tweede is ook al klaar.

De uitbouw van de school blijft evenwel onze eerste doelstelling, omdat wij er van overtuigd blijven dat opvoeding de basis is van vooruitgang en welvaart. Dank aan allen die Kerun School Projects hebben gesteund en waardoor Himalayan projects vzw zeer concreet kan meewerken aan de ontwikkeling van Nepal.

Met dank, Hedwig Racquet en Eddy Goemans

Even verderop: de bouw van een moedercomitéhuis in Aggriddanda

Hedwig en Eddy haalden het al even aan in hun bijdrage. Met hun steun en een toelage van de Provincie West-Vlaanderen zijn we begonnen aan de bouw van een gemeenschapshuis voor vrouwen. Nu mannen en jongeren zullen er wellicht ook terecht kunnen maar het is prioritair voor de vrouwen en zal ook door hen gerund en onderhouden worden. Lokale moedercomité's zijn in Nepal het belangrijkste en wellicht bij de weinige initiatieven, organisaties die goed en correct draaien in het sociaal weefsel. Daarom geven wij na scholen en medische voorzieningen graag aandacht aan hun vragen om steun. Zo belangrijk is deze 'eigen plek' voor de lokale vrouwen dat ze er voorrang aan gaven boven het door ons voorgestelde idee om voor permanente watervoorziening te zorgen, die ze nu in het droog seizoen dagelijks de berg moeten opsleuren in jerry-cans. Zo zie je wat voor hen het prioritair is. Nu uitgesteld is niet afgesteld en drinkwater komt er ook aan.

En zo is de bouw van het gemeenschapshuis al begonnen en is de eerste ruwbouw klaar. Er is wel op een aangepaste manier gewerkt om het huis aardbevingsbestendig te maken. Zo werden er extra horizontale en verticale stutten in de muren ingewerkt zodat de muren bij instorting in drie delen vallen en het dak blijft overeind staan. Zo hopen we ook een voorbeeld te stellen voor nieuwbouw. Voor bestaande gebouwen hebben we een zeer simpele en goedkope oplossing bedacht: in de hoeken van de kamers verticale balken met het dak verbinden. Zo creëert men een frame aan de binnenkant die de bewoners kan beschermen. We gaan deze oplossing ook toepassen in onze bestaande infrastructuur zoals onze diverse scholen, het doveninternaat en de medische post in Chitre. Kleine aanpassingen die echter wel vele levens kunnen redden.

Hier onderaan ook enkele foto's die tonen hoe men ginder 'manueel' zand en grind dient te verwerven en met veel moeite uit de rivier naar de bouwsite moet sleuren.

Joint-ventures: het Aasha Project van Annemie Hermans.

Overzicht 2015 en plannen 2016

Project Aasha heeft een woelig jaar achter de rug, én het project is sterk gegroeid. Tot 25 april 2015 hield project Aasha zich bezig met de sponsoring van enkele schoolkinderen en het verschaffen van een microkrediet voor kwartels en bijen.

Toen waren er de aardbevingen in Nepal (25 april en 12 mei) en werden we overspoeld met vragen, bezorgdheid en niet onbelangrijk: geld. Vele mensen uit België en buurlanden toonden hun medeleven en er werden allerlei activiteiten op touw gezet voor het inzamelen van fondsen. In totaal werd er bijna €50.000 aan ons toevertrouwd. We hielpen de lokale bevolking van Dadhikot en Banakhu met het invullen van de eerste noden en meer financiële steun voor de heropbouw van hun huizen. Hierover verder meer.

Ook verschillende vrijwilligers (15 in totaal) boden zich aan en op die manier werd er ook praktische hulp verschaft. Stuk voor stuk mensen met een groot hart die zich kwamen inzetten in Nepal.

In 2016 zullen we de kinderen hun schoolkosten blijven betalen, en volgen we de heropbouw van Dadhikot en Banakhu nauwgezet op. Er is nog heel veel werk aan de winkel. Omwille van moesson, feestdagen, oogstseizoen en vooral geldgebrek, kwamen vele families nog niet toe aan de start van de bouw van hun huizen. Ze wonen voorlopig in tijdelijke onderkomens (veelal "barakken" uit golfplaten opgetrokken). De gezinnen die werden geselecteerd

voor het ontvangen van financiële steun, die momenteel niet beginnen bouwen, vroegen ons om het geld in het project te bewaren. Zo gaat het niet op aan andere zaken en kunnen ze ondertussen sparen. Wanneer de tijd rijp is, en zij beginnen met de bouw van hun huis, zal het project bijdragen door de aankoop van bouwmaterialen.

Omdat Aasha op korte tijd zo sterk groeide, vraagt het reeds genoeg van onze tijd en energie, zodat we voorlopig geen bijkomende acties plannen binnen Nepal.

Vrijwilligersreis oktober-november 2015

Na onze laatste nieuwsbrief hadden we nog een reis voor vrijwilligers. Van 27 oktober tot 9 november kwamen er 10 vrijwilligers naar Dadhikot. Sommigen kwamen wat eerder aan of bleven langer, en tijdens deze 14 dagen tesamen werd er door iedereen hard gewerkt. De heersende brandstofcrisis maakte het vervoer van bouwmaterialen zo goed als onmogelijk. Ook de andere redenen hier hoger vermeld (oogstseizoen, geldgebrek,...) maakte dat vele gezinnen nog wilden wachten met bouwen. Afbraakwerk was (is) er genoeg en daarom richtten we onze aandacht op het slopen van vernielde huizen.

Materialen worden zoveel mogelijk gerecupereerd, zodat er veel werk aan te pas kwam. Stenen werden één voor één losgemaakt en van hand tot hand doorgegeven om ze nadien op te stapelen. Hout, ramen en deuren werden voorzichtig uitgebroken om later terug te kunnen gebruiken. Onder de hete zon en in dikke stofwolken werd er gezwoegd in Dadhikot en Banakhu. Gedurende 5 dagen trok het team via een avontuurlijke rit en mooie wandeling naar Banakhu en terug.

In totaal werden er 5 gezinnen geholpen bij de afbraak van hun oude, vernielde huis.

Activiteiten

Graag bedank ik het Sint-Jan Berchmansinstituut uit Puurs die een deel van de opbrengst van hun vastenvoettocht schenkt, alsook de basisschool Heilig Hart uit Deurne die een ontbijt organiseren t.v.v. Aasha.

We stonden met project Aasha op de boerenmarkt in Ranst en de kerstmarkt in Wommelgem (bedankt vrijwilligers!) en het was een succes!

Op 6 februari organiseerden we de vierde editie van "A Taste of Nepal" in het CC De Luchtbal in Antwerpen, waar u kon genieten van een Nepalese maaltijd. De opbrengst van deze dag gaat integraal naar het project.

Storten kan op **rek.nr. : BE 70 9792 2478 9825** op naam van Annemie Hermans - Inès Ducès met vermelding: project Aasha-earthquake (geen fiscaal attest mogelijk)

Wie wel een **fiscaal document** voor belastingaftrek wenst kan storten op rekening van Himalayan Projects vzw, **rek.nr. : BE14 3800 1081 6783** met mededeling: project Aasha-earthquake. Vriendelijk verzoek ook uw officiële naam in de mededeling te vermelden als die afwijkt van de titel op de bankoverschrijving.

Project Aasha, www.project-aasha.webnode.nl
tel. +977-1-66.39.671 gsm +977-9818 04 83 29

Danku !

Plannen in de toekomst:

Nu in maart hebben we nog een aantal schoolacties en dan vertrekken we terug naar Nepal met heel wat centen en vooral heel wat plannen:

- Van Dorine Van Daele, zelfstandig vertegenwoordigster voor de firma DVD Technology a.c.k. aqua concept Benelux uit Evergem kregen we zonet een professionele waterzuiveringstoestel en daarmee gaan we drinkwater reservoirs bouwen in Agriddanda of Siling, we zijn er nog niet uit. Wat jammer dat we deze moeilijke keuzes moeten maken, er is immers nog zoveel nood aan elementaire basisvoorzieningen.
- In Pokartar, gehucht van 35 huizen, moet een school gebouwd want het dorp is volledig van de kaart geveegd.
- In Chinnebas herbouwen we drie klassen en kopen educatief materiaal.
- Een school in Rakhu, Myagdi district vroeg computers voor hun middelbare school.
- We starten de nieuwbouw van een school in Sudari, waar de oude dreigt weg te spoelen.
- Afwerking moedercomitéhuis in Aggridanda.
- Kopen en samenstellen educatieve koffer voor uitlending aan scholen.
- We bekijken de mogelijkheid voor heropbouw van de scholen in Dharka (waar we eerst waren met noodhulp na de aardbeving) en Nuwakot waar we voorheen ook noodvoedsel dropten.
- Dr. Jan komt alweer voor een tour en medische kampen in onze medische post in Chitre, alsook de scholen van Chinnebas en doveschool van Putali Bazar, Syangja.
- Ook andere vrijwilligers zoals leraars worden gezocht en naar de verschillende scholen gestuurd.
- Aanpassen van de door ons in het verleden reeds gebouwde infrastructuur voor aardbevingsbestendigheid.
- Om de werking van onze lokale projecten te verzekeren in de toekomst gaan we ook in Nepal een NGO oprichten met lokale mensen. We worden immers een dagje ouder en het is beter nu dat we nog fit en capabel zijn om een lokaal netwerk op te richten die later zelfstandig kan werken. Met een nationale permit kunnen we dan veel gemakkelijker gestructureerd werken en moeten we niet voor al onze acties steeds heronderhandelen, politiciers benaderen en individuele permits aanvragen. Er komt wel wat administratie bij kijken maar dat is in België niet beter. We hebben hiervoor gelukkig ook een aantal Nepalese vrijwilligers gevonden die zich ook belangeloos willen inzetten. Zij zullen dan ook eigen fondsen kunnen werven zodat ze niet 100% procent van Himalayan Projects vzw afhankelijk zijn. Niet dat we ons nu dan minder gaan engageren maar 'better safe dan sorry'.

In België hebben we schoolacties lopen en gaan we met onze info- en/of kookstand op een aantal festival staan. Al bevestigd: kookstand op het Wereldfeest op Den Bruul in Leuven op zaterdag 28 mei, info- en kookstand op 't Feest in 't Park in het Minnewaterpark te Brugge op zaterdag 25 juni en info op 9 juli aan het Casino van Middelkerke. Er is ook 'Dubrising', een muziekworkshop en optreden in Jeugdhuis Comma in Brugge. Allen welkom.

Op zaterdag 11 juni houden we ook een eigen feest in 'Ons Huis' in de Goudsbloemstraat in Leuven met de recente reisfilm van Marc Deckers, voordrachten en uiteraard een authentieke Nepalese maaltijd. En wie weet nog een Nepalees dansje. Een uitnodiging wordt eind mei verstuurd, geïnteresseerden kunnen zich al opgeven via e-mail.

Hoe kunt u ook helpen?

Met een storting op **BE14 3800 1081 6783** waarvoor u vanaf 40 euro per jaar een **fiscaal attest** krijgt aangezien wij een erkende ontwikkelingsorganisatie zijn.

Een **vaste sponsoring** - liefst maandelijks - is de beste manier om onze werking te steunen aangezien we dan een prognose kunnen maken op jaarvlak en zo de reguliere werking van onze school en medische projecten kunnen garanderen. Veel mensen kiezen 15 euro per maand maar een ander bedrag kan ook naar eigen keuze en vermogen.

Benefiets en inzamelacties: Met een school, vereniging of vrienden, kennissen opzelfs onder collega's op het werk kan zeker iets georganiseerd worden. Wij hebben didactisch en versiermateriaal. Een Nepalese maaltijd en/of workshops kan ook. Zo kregen wij net het bericht van Sten, de Zweeds vrijwilliger het bericht dat er in zijn dorp Örnköldsvik op 24 feb. een concert "The soundtrack of my Life" gehouden werd waar leraars en leerlingen een gesponsorde verlanglijst van liederen speelden en de opbrengst naar de Chitre school gaat. Zulke éénmalige inkomsten dienen voor bijkomende investeringen en aankoop extra educatief en medisch materiaal maar worden ook gebruikt om ons Noodfonds voor dringende hulp en Studiefonds voor voortgezette opleiding te spijzen.

En dan zijn uiteraard ook **vrijwilligers** meer dan welkom. In Nepal hebben we een onverzadigde behoefte aan **dokters, tandartsen** en **leraars** zijn natuurlijk ook welkom. In België zoeken we een **IT coördinator** voor de website en geleverde vertalingen in het Engels, Frans en Duits op te volgen. Vertalers zelf zijn ook nog welkom. Bent u al sponsor dan kunt u ons veel verder helpen met ook wat '**reclame**' te maken voor ons. Folders en nieuwsbrieven zijn beschikbaar op aanvraag. Betaalde reclame, daar spenderen we liever geen sponsorgeld aan.

Een slotwoordje om af te sluiten. 2015 was duidelijk een echt rampjaar voor Nepal. Eerst die verwoestende aardbeving en dan de onkunde en/of onwil van de Nepalese overheid om aan de problemen iets te doen. De aardbeving had ze moeten wakker schudden; immers aan 'vreemde' hulp geen gebrek. Ondertussen werd na 7 jaar eindelijk een grondwet gestemd en - zoals ik toen al vreesde - na 2 dagen feesten al weer gecontesteerd met grensblokkades en zelfs enkele doden tot gevolg.

En dus: van de 125 vertegenwoordigers van de zuidelijke grensbewoners zijn er 11 tegen en besloten dan maar - met gretige, bedekte politieke hulp uit Indië - de grens te sluiten waardoor er 5 maanden geen benzine, kerosine, kookgas en goederen (incl. dringende medicijnen) meer kon binnenkomen. Wel was er een smokkelroute met tot 5x dubbele prijzen voor de rijksten maar de gewone mens is al weer de dupe. Om maar niet te spreken van de tienduizenden bergbewoners die in een tentje wonen en amper aan hun beloofde noodvoedsel geraken wegens geen transport. Ook wil de overheid de beloofde centen voor heropbouw van de verwoeste huizen maar niet overmaken en dus begint er dan ook amper iemand aan want zo verliezen ze wellicht hun aanspraak erop.

Om moedeloos te worden? Voor honderduizenden jonge Nepalezen wel. Katham (kapot), dat hoor je overal. Daarom vluchten er nu nog meer naar het buitenland, ze zien het niet meer zitten en willen er zelfs moderne slaven voor worden. Ook jonge vrouwen wagen de riskante jobs in het buitenland waar menig een misbruikt wordt. Wanneer stopt het, wanneer is het genoeg? Helaas kunnen zij enkel er iets aan doen. Tijd op op te staan denk ik dan, maar protest gaat dikwijls gepaard met geweld en doden, waar is dat dan weer goed voor?

En zo begon het tijdens onze sponsorreis al: amper benzine en valt het weinige heropbouwwerk zowat stil. Behalve voor de lokale dorpsmensen die sowieso al eeuwenlang hun plan proberen te trekken. De tempels in Kathmandu worden wel snel heropgebouwd voor de toeristen met hun camera's en prestige. In België kunnen we gelukkig onze zinnen verzetten met TV programma's zoals *The Sky is the limit*. Had eigenlijk een slogan voor onze projecten moeten zijn, maar het zijn helaas maar 'Rimpels in een oceaan van bergen'.

Om te eindigen toch nog een speciaal dankwoordje voor een aantal personen voor hun enorme inzet: **Hedwig Racquet** en **Eddy Goemans** van de **Kerun vereniging**, **Dr. Jan Dryhoel** en verpleegster **Lieve Neiryck**, **Bert Vandenbussche**, **Gino Versnich**, **Bart Groenvynck**. Manager **Dev Shrestha** en gidsen **Manosh** en **Mane** van **Eastern Light Trek** uit Pokhara, **Narayan Pun**, onze 'fixer', mijn **schoonfamilie** in Nepal. Heel speciaal ook dank aan mijn vrouw **Nita Buduja Pun** en mijn zoon **Ohm** voor ook hun - niet alleen hulp - maar ook veel geduld en begrip want het was moeilijk kiezen tussen gezin en slachtoffers. En last but not least **U, lezers** voor uw steun, nu en hopelijk ook in de toekomst. Sta a.u.b. ook achter ons en samen kunnen we bergen verzetten.

NAMASTE (goeiendag) van het ganse **Bsure-team!**

